

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH v. Finanzamt Lüdenscheid

(Věc C-395/11) ⁽¹⁾

(„Daně — Šestá směrnice o DPH — Rozhodnutí 2004/290/ES — Uplatnění odchylky členským státem — Povolení — Článek 2 bod 1 — Pojem „práce související s výstavbou“ — Výklad — Zahrnutí dodání zboží — Možnost částečného uplatnění této odchylky — Omezení“)

(2013/C 38/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH

Žalovaný: Finanzamt Lüdenscheid

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 2 bodu 1 rozhodnutí Rady 2004/290/ES ze dne 30. března 2004, kterým se Německu povoluje uplatňovat opatření odchylující se od článku 21 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 94, s. 59) — Právo členského státu, jemuž bylo povolení přiznáno, uplatnit tuto odchylku pouze částečně — Pojem „práce související s výstavbou“ obsažený ve zmíněném ustanovení — Případné zahrnutí dodání zboží

Výrok

- 1) Článek 2 bod 1 rozhodnutí Rady 2004/290/ES ze dne 30. března 2004, kterým se Německu povoluje uplatňovat opatření odchylující se od článku 21 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „práce související s výstavbou“ uvedený v tomto ustanovení zahrnuje kromě plnění považovaných za poskytování služeb, vymezených v čl. 6 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2004/7/ES ze dne 20. ledna 2004, i plnění představující dodání zboží ve smyslu čl. 5 odst. 1 této směrnice.
- 2) Rozhodnutí 2004/290 musí být vykládáno v tom smyslu, že je Spolková republika Německo oprávněna využít povolení přiznané tímto rozhodnutím pouze částečně pro určité podskupiny, jako jsou jednotlivé druhy prací souvisejících s výstavbou, a pro plnění určitým příjemcům plnění. Při vytváření těchto podskupin je

tento členský stát povinen dodržovat zásadu daňové neutrality, jakož i obecné zásady unijního práva, k nimž patří zejména zásady proporcionality a právní jistoty. Je na předkládajícím soudu, aby při zohlednění veškerých relevantních právních a skutkových okolností ověřil, zda ve věci v původním řízení tomu tak je, a případně přijal opatření nezbytná k nápravě škodlivých následků použití dotčených ustanovení, které je v rozporu se zásadami proporcionality či právní jistoty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. prosince 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajowa Izba Odwoławcza — Polsko) — Forposta SA, ABC Direct Contact Sp. z o.o. v. Poczta Polska SA

(Věc C-465/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2004/18/ES — Článek 45 odst. 2 první pododstavec písm. d) — Směrnice 2004/17/ES — Článek 53 odst. 3 a čl. 54 odst. 4 — Veřejné zakázky — Odvětví poštovních služeb — Kritéria pro vyloučení ze zadávacího řízení — Vážné profesní pochybení — Ochrana veřejného zájmu — Zachování spravedlivé hospodářské soutěže“)

(2013/C 38/09)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Krajowa Izba Odwoławcza

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Forposta SA, ABC Direct Contact Sp. z o.o.

Žalovaná: Poczta Polska SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Krajowa Izba Odwoławcza — Výklad čl. 45 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132), jakož i čl. 53 odst. 3 a čl. 54 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 19) — Důvody pro vyloučení hospodářského subjektu

z účasti na zakázce — Pojem „vážné profesní pochybení“ — Vnitrostátní právní úprava ukládající zadavateli povinnost vyloučit ze zadávacího řízení uchazeče, se kterým uzavřel smlouvu o provedení veřejné zakázky, jež byla ukončena ve lhůtě tří let před vyhlášením zadávacího řízení z důvodu nesplnění smluvního závazku v hodnotě alespoň 5 % hodnoty zakázky

Výrok

- 1) Článek 45 odst. 2 první pododstavec písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že za vážné profesní pochybení vedoucí k automatickému vyloučení dotčeného hospodářského subjektu z probíhajícího zadávacího řízení na veřejnou zakázku lze považovat situaci, kdy veřejný zadavatel ukončil předcházející smlouvu o provedení veřejné zakázky uzavřenou s tímto hospodářským subjektem dohodou nebo ji vypověděl anebo od dané smlouvy odstoupil z důvodu okolností přičitatelných uvedenému hospodářského subjektu, došlo-li k ukončení dané smlouvy dohodou či k jejímu vypovězení nebo k odstoupení od ní ve lhůtě tří let před vyhlášením probíhajícího zadávacího řízení a hodnota neprovedené části veřejné zakázky činí alespoň 5 % celkové hodnoty této zakázky.
- 2) Zásady a pravidla unijního práva v oblasti veřejných zakázek neodůvodňují, aby z důvodu ochrany veřejného zájmu a oprávněných zájmů veřejných zadavatelů, jakož i zachování spravedlivé hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty ukládala taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, veřejnému zadavateli povinnost automaticky ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku vyloučit hospodářský subjekt v takovém případě, jaký uvádí odpověď na první předběžnou otázku.

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. prosince 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) v. Sociétés Vinifrance SA

(Věc C-670/11) (¹)

(„Ochrana finančních zájmů Unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Články 4 a 5 — Správní sankce — Správní opatření — Nařízení (EHS) č. 822/87 — Podpory na soukromé skladování koncentrovaného hroznového moštu — Původ ve Společenství — Nařízení (EHS) č. 1059/83 — Smlouva o dlouhodobém skladování — Článek 2 odst. 2 — Článek 17 odst. 1 písm. b) — Snížení podpory v závislosti na závažnosti protiprávního jednání“)

(2013/C 38/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Žalovaná: Sociétés Vinifrance SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État — Výklad čl. 2 odst. 2 a článku 17 nařízení Komise (EHS) č. 1059/83 ze dne 29. dubna 1983 o smlouvách na skladování stolního vína, hroznového moštu, koncentrovaného hroznového moštu a rektifikovaného moštového koncentrátu (Úř. věst L 116, s. 77), ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 822/87 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst L 84, s. 1), jakož i ustanovení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1) — Podpory Společenství na skladování koncentrovaného hroznového moštu podřízené uzavření smlouvy o skladování s národní intervenční agenturou — Nabytí hroznového moštu výrobcem u fiktivní nebo neexistující společnosti — Pojem „vlastníka“ ve smyslu nařízení — Nařízení zavádějící podporu Unie, ale nestanovící režim opatření a sankcí v případě nedodržení ustanovení uvedeného nařízení — Určení tohoto režimu při vzniku újmy pro finanční zájmy Unie

Výrok

1) V takové situaci, jako je situace v původním řízení, kdy v důsledku neexistence společnosti, která byla považována za prodejce hroznového moštu, nelze prokázat, že dotčený mošt pochází ze Společenství, nemůže být výrobce, který nabytí uvedený hroznový mošt od této společnosti, v žádném případě příjemcem podpory na skladování podle nařízení Rady (EHS) č. 822/87 o společné organizaci trhu s vínem, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2253/88 ze dne 19. července 1988.

2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení:

— ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení Komise (EHS) č. 1059/83 ze dne 29. dubna 1983 o smlouvách na skladování stolního vína, hroznového moštu, koncentrovaného hroznového moštu a rektifikovaného moštového koncentrátu, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2646/1999 ze dne 15. prosince 1999, nemůže být právním základem pro uložení sankce za výrobcem způsobené porušení povinnosti, stanovené nařízením č. 822/87, že hroznový mošt, u kterého může vzniknout nárok na podporu na skladování, musí pocházet ze Společenství;

— při neexistenci ustanovení o použití sankce v odvětvové právní úpravě ani ve vnitrostátní právní úpravě nemohou být dotčeny